

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

381.6

Szerző:

Cím: *Ankét lesz a jövő héten a husárdrágaságról*

Forrás:

Szózat

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Pp.
(Hely)

1921
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Ankét lesz a jövő héten a husárdrágaságról

Százhetven- és százkilencvenkoronás husárok a negycsarnokban — A hentesek támadásra készülnek a szalámigyárosok ellen

A husárok következetes és folytonos drágulása elérte — a fogyasztóközönség nagyobbik fele legalább úgy érzi — a lehetetlenségek netovábbját. A vásárosarnokban a husárok ma már jóval túlhaladták a száz koronát. Csupán a Huskereskedelmi Részvénytársaság néhány cikke olcsóbb még pár koronával. A birkahus hátulja itt nyolcvanhat, az eleje hetvennyolc, a sertésből készült kolbász százötvenkettő, a disznósajt százötven, a marhagulyás száz, a sertéskaraj százötven, a sertés többi része száznegyvennyolc korona. S ezek még a mérsékelt árak közé tartoznak. Popovics és Friedmann sátraiban a sertéskarajt százhetven, az egyéb sertésusokat százhatvan koronás árral jelzik. De még ennél drágábbat is találunk a csarnoki hentessátrak között. Schmidl hentes például százkilencven koronáért kínálja a bőrös malacpecsenye kilóját. Mások ugyanezt pár nap előtt kétszáz koronáért adták. Bittner sátrának vasfogasán gyönyörű hasított sertések lógnak, de csak részletek részére s százhuszonöt koronába kerül kilója. A marhahus majdnem mindenütt száznegyven, a borjú százharminc és száztiz. A borjúhús az egyetlen, amelynek megállapították a napi irányárát és csupán ennek köszönhető, hogy ez is nem százhatvan és száznyolcvan korona. A mészárosok, mivel a borjúhús árát nem emelhetik, úgy fognak ki a közönségen, hogy csonttal együtt adják a megszabott napiárakért

A szegény fogyasztó beleszédül ezekben a rettenetes árakba. Ez immár valóságos katasztrófa Budapest élelmezésének. És még az a legborzalmasabb, hogy minden más cikk ára is gyorsan hozzáigazodik a husárhoz. A halasoknál az élőponty szintén túlhaladta a száz koronát és az ünnepek óta a baromfiárak sem akarnak megállni esztelen rohanásukban. Drágább lett a nyul is, melyből pedig naponta elegendőt hoznak a huspiacra.

Ugy látszik, hogy a hentesek és mészárosok maguk is rémülődöznek ettől a rettenetes husdrágulástól és egvelőre tétován állnak, mert nem tudják mi lesz ennek a vége. Van valami elfogadható védekezésükben, hogy nyolcvannégy koronás élő sulyárak mellett nem lehet olcsóbb marhahus adni. A sertésus rohamos és szédítő drágulásának minden ódiúmat pedig a szalámigyárosokra hárítják át.

Magunk is meggyőződünk a szalámigyárosok árfőlhajtó, káros tevékenységéről. A központi negycsarnokban már kora reggel megjelennek és a fogyasztó közönségnek szánt felsértéseket minden lehetetlen árért összevásárolják. A szalámigyárosok csak az egészen hízott, prima sertéseket veszik és százötvenkét koronát fizetnek kilójáért. Ilyen körülmények között a hentesek képtelenek velük versenyezni, ha csak nem akarnak teljes ráfizetéssel dolgozni. A két tülekedő fél — hentes és szalámigyáros — közül, szóval, a harmadik: a fogyasztóközönség fizet rá alaposan, ha ugyan még van mi ráfizetnie.

— Könnyű a szalámigyárosoknak nagy árakat fizetni. — mondotta nekünk ma reggel a csarnokban az egyik elkecsereedett hentes. — Ők a drága szalámij behozzák a költséget. Itthon öt-

száz koronáért adják a szalámit. Csakországból pedig kilencszáz koronát kapnak az exportáló szalámi kilójáért. Törődnek is ők ezeketán a szegény, kiuzsorázott közönséggel, melynek nem telik drága szalámira, de még közönséges parafára sem.

A csarnokban ma már arról beszéltek, hogy a mészárosok és hentesek maguk fogják kérvényezni az Árvizsgáló Bizottságot, esetleg a kormánytól, hogy teremtsen végre rendet a folytonos husdrágulás körül, főleg pedig tegyen valamit a szalámigyárosok kártékony működése ellen, mert ha ez tovább is így tart, belepusztul a hentesipar is, meg a köztudni is. Arról is beszéltek, hogy a husügyek rendezése céljából ankétet tartanak az Árvizsgáló Bizottságnál. Erre vonatkozóan kérdést intézünk Mangold Bélához, az Árvizsgáló Bizottság élelmezési ügyeinek vezetőjéhez, aki ezeket mondotta:

— A múlt héten a főváros részéről azt az óhaját fejezték ki, hogy a husárok rendezése ügyében tartsunk szaktanácskozást. Az élsúly ára ekkor csökkenőben volt, közben pedig az ünnepek miatt a föllhozatal is csökkent és ezért jónak láttuk, hogy az ankétet a jövő hétre hívjuk össze. A napot még nem határoztuk meg, de a jövő héten mindenesetre megtartjuk az ankétet.

Megemlítettük ezután, hogy a hentesek a folytonos husdrágulásért a szalámigyárosokat okozzák.

— És pedig nem joggal — felelte Mangold ur. — Különbön a szalámigyárosok e héten szombaton a Gyáripárosok Országos Szövetségének helyiségében ankéteznek a belföldi kontingens ügyében. Lehet, hogy az ott történő megállapodások befolyásolni fogják a husipari helyzet további alakulását.